

ledning til, at foretage væsentlige Ændringer i Kap. 67—73 angaaende Midler til Sagens Oplysning m. m. samt i Retsplejelovens Bestemmelser om, i hvilke Sager Nævninger skulle medvirke (jfr. Forslagets § 688), om Sigtedes Ret til at faa beskikket en offentlig Forsvarer (jfr. Forslagets § 731) og om privates Beføjelse til at paatale Lovovertrædelser, der ogsaa kunne forfølges af det offentlige (jfr. Forslagets § 726).

Angaaende de Udgifter, som ville følge af Anklageprincippet's Indførelse, skal man henvise til de supplerende Lovforslag, som senere ville blive forelagte.

Endelig adskiller, som ovenfor bemærket, nærværende Lovforslag sig fra Retsplejeloven af 1909 med Hensyn til *Udtagelsen af Nævningerne*. Man er paa dette Punkt vendt tilbage til det af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1903—04 vedtagne Lovforslag, der i det hele stemmer overens med Proceskommissionens Forslag og hvorefter Kommunalbestyrelserne efter Forholdstal udvælge det til Grundlistens Dannelse fornødne Antal Personer. Man har dog anset det for hensigtsmæssigt at lade det Udvalg, som i København skal foretage Valget, og af hvis Medlemmer efter Forholdstal Halvdelen vælges af Magistraten og Halvdelen af Borgerrepræsentanterne, bestaa af 8 Personer i Stedet for, som af Folketinget vedtaget, 4 Personer (jfr. § 73).

Man har anset det for mest nærliggende at vende tilbage til Kommissionsforslagets Bestemmelser om Nævningernes Kaldelse og Udtagelse til den enkelte Sag uden derfor at ville paastaa, at det er den eneste tilfredsstillende Maade, hvorpaa dette kan ske. En anden Fremgangsmaade vilde kunne findes uden at man behøvede at forlade det Grundprincip, at Nævningerne skulle udvælges af Folket uden noget embedsmæssigt Elements Indblanding.

Med Hensyn til de med Nævninginstitutionen forbundne Udgifter skal man henvise til det Lovforslag angaaende Udgifterne i Strafferetsplejen, der senere vil blive forelagt.

Sluttelig skal man som ny Bestemmelser vedrørende *den borgerlige Retspleje* henvise til Forslagets §§ 480 og 600, jfr. § 17, sidste Stykke, hvorved der, som allerede tidligere berørt, tillægges Politimesteren en lignende Myndighed til i Købstæ-

derne og Handelspladserne at foretage Udlæg og Udpantning, som der alt ved Retsplejeloven er tillagt Sognefogden paa Landet, samt til Forslagets § 155, hvorefter Forkyndelser kunne ske ved en Stævningsmand, uden at det, saaledes som ved Retsplejelovens § 146, 3die Stykke, paabudt, er nødvendigt at tilkalde en anden Stævningsmand eller anden god Mand som Vidne, hvilket er i Overensstemmelse med det af Folketinget den 12. April 1913 vedtagne Forslag til Lov om Ændringer i Reglerne for Stævningers Forkyndelse m. m. (jfr. Rigsdagstidende Till. C. Sp. 1043—44).

Man har endvidere ændret og suppleret Bestemmelserne i Retsplejelovens § 9 om Sø- og Handelsrettens Sammensætning i Overensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 262 af 22. December 1910 § 1, 2det Stykke, § 2, 1ste Stykke, 2det Punktum, og § 2, 2det, 3die og 4de Stykke, idet man derhos af Hensyn til det ønskelige i at de fagkyndige Medlemmers Antal er deleligt med det Aaremaal, i hvilket de skulle fungere, har foreslaaet, at ogsaa deres Funktionstid bestemmes ved kongelig Anordning (jfr. Forslagets § 9).

Endelig har man af Hensyn til den store Betydning det vil have for Arbejdets Fremme ved de kollegiale Retter, at der i den nærmeste Tid efter Retsplejelovens Ikrafttræden kan have passende Assistance til Raadighed ved Domssagernes Behandling og ved Indarbejdelsen af det nye Processystem, foreslaaet (jfr. § 1043), at Justitsministeren indenfor et nærmere angivet Tidsrum skal være bemyndiget til i de kollegiale Retter — herunder dog ikke indbefattet Højesteret — at konstituere i alt indtil 5 Dommere udover det for de paagældende Retter tilsammen fastsatte Antal Dommere.

Med Hensyn til *Lovens Ikrafttræden* foreslaas det i § 1021, at dette først sker, naar Love om Lønninger for forskellige af de i første Bog omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd, (Dommere, Politimestre, Rigsanklageren, Overanklagerne, Chefen for Statspolitiet m. fl.) samt om Retsafgifter ere udkomne, og der derhos er forløbet 6 Maaneder efter Indrykkelsen i Lovtidenden af en af Justitsministeren derom udstedt Bekendtgørelse dog ikke senere end den 1. Oktober 1917.